

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
în străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei,
a doua și a treia oră 4 Lei.

Consacrarea

Excelenței Sale Părintelui Episcop al Lugojului Dr. IOAN BALAN

Zi de toamnă târzie. Soarele străbate cu greu prin norii grei ca plumbul ce apasă asupra micului orașel dela îngemănarea celor două Târnave, unde avea să aibă loc consacrarea întru episcop a păr. canonic Dr. Ioan Bălan.

Zi frumoasă. Zi plină de bucurie. Zi în care avea să se coboare Spiritul Sfânt asupra noului ales de Dumnezeu, care va avea să păstorească turma credincioșilor din dieceza Lugojului. Bătrâna catedrală, alături de castelul mitropolitan, parcă stau de santinelă, privind frumoasa ceremonie ce avea să se desfășoare, în mijlocul mulțimei ce a alergat să ia parte la acest măreț act.

În fața castelului mitropolitan toamna a brodat un covor de frunze, din care nu lipsește nici o culoare. Totul par'că-i îmbrăcat în haină de mare sărbătoare. Sufletele participanților, scăldate în bucuria și frumusețea zilei, sunt cuprinse de o adâncă reculegere în fața marelui eveniment, pe care cetatea sfântă a neamului nostru, Blajul, mica Romă, avea să-l sărbătorească din grația lui Dumnezeu, a Sfântului Părinte dela Roma și a M. S. Regelui Carol al II-lea.

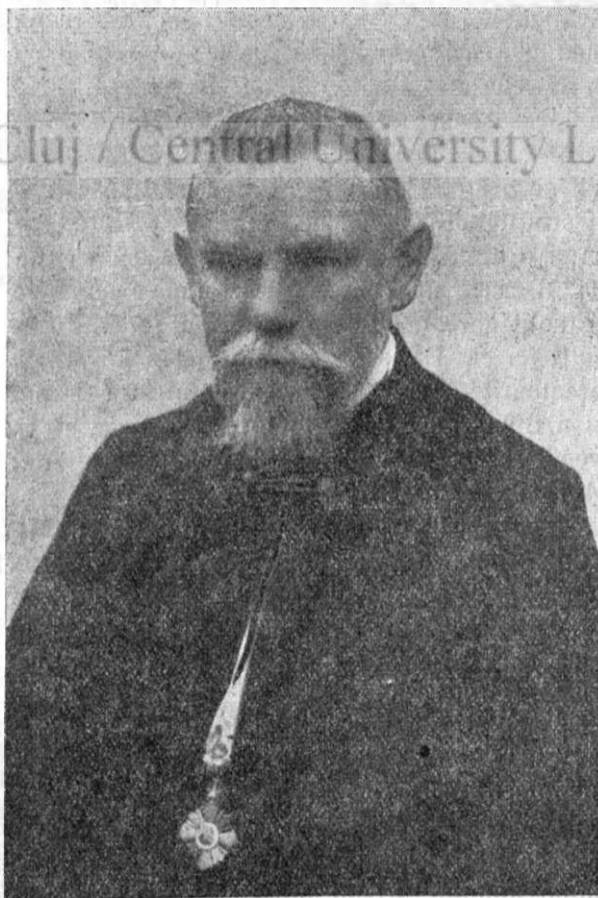
Un dangăt de clopot străpunge vădubul toamnei târzii, iar sunetele clopotelor din turnul bătrânei mănăstiri formau concertul îngeresc, ce se împletea așa de frumos cu mărețul act al ridicării dela treapta preoției la treapta episcopiei a păr. canonic Dr. Ioan Bălan.

Încă un dangăt de clopot și „preoți cu crucea'n frunte“ pornesc într'o frumoasă procesiune, dela catedrală, spre castelul mitropolitan, împodobit atât de măreț de mâinile naturei.

Slujitorii altarelor din dieceza Lugojului vin să întâmpine, alături de ceilalți preoți, pe I. Preasfințitul mitropolit Alexandru, pe P. Sf. Lor Dr. Iuliu Hossu, Episcopul Clujului, Dr. Alexandru Rusu, Episcopul Maramureșului și pe noul ales

de Dumnezeu episcop al Lugojului Dr. Ioan Bălan.

În atmosfera caldă de sărbătoare procesiunea se îndreaptă, în sunetele clopotelor, spre locașul sfânt al Domnului, unde va avea loc peste câteva minute

Excelența Sa Dr. IOAN BĂLAN
noul episcop al Lugojului

consacrarea întru episcop a păstorului de suflete.

Ceremonia consacrării

Dăm aici, pentru cititorii noștri, cari n'au avut fericierea de a fi de față la minunata ceremonie a consacrării întru episcop

Pregătire pentru consacrare

I. Preasfințitul mitropolit împreună cu Preasfințiii episcopi sufragani și cu episcopul ales la ora 8^{1/2} dimineața au intrat în biserică și s'au urcat pe amvon. Episcopul ales, venind din altar, a cerut binecuvântarea pastorală dela El, apoi a intrat iarăși în altar și s'a îmbrăcat cu epitrabilul și cu felonul.

Mitropolitul și episcopii sufragani s'au îmbrăcat în ornatele arhieresti apoi preoții au ieșit din altar și sau înșirat de două părți înaintea lor, până la Iconostas; — iar alesul ținând în mână sf. Evanghelie, a ieșit asemenea din altar pe ușa împărătească însoțit de doi diaconi și s'a oprit la coada vulturului de pe covorul așternut între feșnicele cele mari și între amvon.

Diaconul Evangheliei apoi a zis: *Să luăm aminte!* Iar doi dintre sreoții cei mai de frunte, au luat pe alesul din mâinile diaconilor dimpreună cu cele două feșnice, dintre cari într'unul ard trei, iar în al doilea două luminări, numite de aceea dicherion și trichetion, și cel din dreapta a făcut îndată înaintarea întâia, zicând: *Aduce-se iubitorul de Dumnezeu alesul Ioan să se hirotonească episcop al cetății păzite de Dumnezeu Lugoj.*

Mitropolitul către episcopul ales: *Ce ai venit aici a cere dela noi?* —

Alesul: Eu Ioan ales al Prea Sfintei Episcopii a Lugojului să mă hirotonesc de mâinile Tale.

Mitropolitul: Ai adeverință despre denumirea ta canonică din partea Sfântului Scaun Apostolic al Romei? — Alesul: Am. — Mitropolitul: Să se citească! — Diaconul evangheliei a citit-o în original, iară al doilea diacon în traducere românească.

Mitropolitul: Depus-ai jurământul de fidelitate înaintea Majestății Sale Regelui României? — Alesul: L-am depus.

Mitropolitul: Și ce crezi? — Alesul: a citit apoi cu ton înalt sfântul Simbol al credinței, și îndată Mitropolitul l-a binecuvântat zicând: Darul Preasfântului Spirit să fie cu tine!

Alesul a fost apoi condus de preoții săi până la mijlocul vulturului, vestind a două oră cel dintâi: *Aduce-se iubitorul de Dumnezeu alesul Ioan să se hirotonească episcop al cetății păzite de Dumnezeu Lugoj.* Și stând la mijlocul vulturului, l-a chemat pe el al doilea arhieru zicând: Vesteste nouă, la arătare, în ce chip mărturisești despre trei ipostasuri ale necuprinsei Dumnezeiri? Alesul cu voce limpede a citit în auzul tuturor: mărturisirea credinței prescrisă, după care mitropolitul binecuvântându-l a zis: Darul Prea Sfântului Spirit să fie cu tine, să te lumineze, să te întărească, să te înțeleptească pe tine în toate zilele vieții tale.

Alesul a fost apoi condus de **preoții** săi până la capătul vulturului, vestind cel dintâiu a treia oară, ca mai sus, iar al treilea **arhieriu** l-a provocat: Tâlcuește-ne nouă încă, ce mărturisești despre ipostasul întrupării Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu, și câte firi crezi în unul și același Hristos Dumnezeu nostru?

Alesul a citit îndată cu ton înalt a treia mărturisire a credinței după care **mitropolitul** binecuvântându-l a zis: Darul Sfântului Spirit prin smerenia mea te ridică pe tine de Dumnezeu iubitorul preot și ales Ioan, să fii episcop al cetății de Dumnezeu păzite Lugoj.

Mitropolitul: Mărturisește ce ascultare promiți Sfântului Scaun Apostolic și Preafericitului Pontifice Roman, ce supunere Mitropolitului greco-catolic român de Alba-Iulia și Făgăraș, și ce fidelitate Majestății Sale Regelui României? — **Alesul**: Promit supunere canonică înalt Prea Sfințitului Mitropolit greco-catolic român de Alba-Iulia și Făgăraș. Iar fidelitatea jurată Majestății Sale Regelui României voi păzi-o cu toată scumpătatea. În fine Sfântului Scaun Apostolic și Pontificelui Roman promit ascultare canonică.

Mitropolitul se ridică și toți **arhierii** cu dânsul, iară unul dintre **arhierii** a adus celui ales „scutul credinții” (bedernița). Iar **Corul** a cântat: *Mulți ani!*

Mitropolitul a dat **alesului** toiagul arhieresc, zicând: Primește toiagul, ca să paști turma lui Hristos cea încredințată ție, și celor ascultători supuși ție să fii toiag și sprijinire, iar pe cei neascultători și întăriți în cerbice, cu acest toiag să-i pedepsești, ca prin toiagul îndreptării, pe dânsii în credință să-i păzești. **Alesul** a răspuns: Eu Ioan cu îndurarea lui Dumnezeu ales al Prea Sfinței Episcopii a Lugoșului supus mânilor tale spre hirotonire.

Luându-se apoi Evanghelia dela cel ales preoții au dus-o în altar, iar noul ales cu toiagul în mână s'a întors la capul vulturului.

Diaconii aducând pe **alesul** către **mitropolit**, unul a zis: *Cu vrerea Tatălui cu ajutorul Fiului și cu puterea Spiritului Sfânt, înalță-se onoratul preot Ioan dela onorata preoție la mărita episcopie, poruncind, porunciți, poruncește, Stăpâne Sfinte, binecuvântându-l pe el cu darul tău cel prea sfânt.* **Mitropolitul** binecuvântându-l a zis: Darul Preasfântului și de vieață făcătorului Spirit prin mâinile smereniei noastre te pune pe tine episcop al Sfinței Episcopii a Lugoșului. **Corul** a răspuns: *Intru mulți ani!* **Alesul** a sărutat mâna mitropolitului, iar acesta pe el în frunte și pe umeri; așisderea și ceilalți arhierii. De aci iar s'a întors și a stat pe vultur.

Doi **preoți** din cei mai de frunte, ținând pe ales l-au adus către Mitropolitul zicând: Cu vrerea Tatălui ș. c. l., iar **mitropolitul** binecuvântându-l pe el, a zis: Darul Prea Sfințitului și de vieață făcătorului Spirit, să fie cu tine, acum și pururea și în vecii vecilor. **Corul**: *Intru mulți ani!* Și iară l-a sărutat pe el, ca și mai înainte. După aceea **alesul** cu preoții săi a intrat în altar, și s'a îmbrăcat în toate ornatele episcopiești, afară de omofor, inimă, cruce și mitră; iar **mitropolitul** a început sf. Liturghie.

Consacrarea

La ieșitul cu Evanghelia alesul n'a ieșit. Înainte de *Sfinte Dumnezeule* s'au împărțit luminări clerului și poporului din biserică. După *Sfinte Dumnezeule*, înainte de ce s'ar fi cântat *Apostolul*, l-au luat pe dânsul doi preoți de amândouă laturile, și aducându-l pe ușa dinspre miază-noapte, au stat lângă amvon, iar unul dintre ei l-a în-

demnat zicând: Cu vrerea Tatălui ș. c. l. Ajungând la ușa împărătească l-au luat de mână prelații asistenți, și încunjurând de trei ori altarul, **corul** a cântat: *Sfinților martiri, Mărire Ție Hristoase Dumnezeule, și Isaia dănuiește*; după aceea **alesul** a ingenunchiat și și și-a plecat fruntea pe mâinile încrucișate pe altar, iar **mitropolitul** a pus pe capul lui Omoforul și Evanghelia.

Diaconul a zis: Să luăm aminte. — **Mitropolitul**: Cu alegerea și cu voia cea dimpreună a iubitorilor de Dumnezeu episcopi, și a preacuvioșilor Preoți. Darul cel Dumnezeesc, carele totdeauna cele neputincioase le tămăduiește, și cele ce lipsesc le plinește, pe iubitorul de Dumnezeu Preot Ioan îl pune episcop păzitei de Dumnezeu cetăți *Lugoș*, să ne rugăm pentru dânsul, ca să vină peste el Darul Prea Sfințitului Spirit. — Și toți au cântat de trei ori: *Doamne îndură-te spre noi!*

Mitropolitul a deschis atunci Evanghelia și cuprinzându-o cu ceilalți Prelați a pus-o pe capul și pe grumazii **alesului**, și intonând **diaconul**: *Domnului să ne rugăm*, — a făcut trei cruce pe capul lui și ținând mâna pusă peste el, a rostit rugăciunea, adecă forma sfintei taine a hirotonirei episcopiești:

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, cela ce prin preamăritul tău Apostol Pavel, ne-ai așezat nouă rânduieli a treptelor și a cinurilor spre servirea și jertfirea onoratelor și celor fără de prihană tainelor tale, întru sfântul tău altar, întâiu pe apostoli, a doua pe profeți, a treia pe învățători: însuși Stăpâne al tuturor și pe acest ales vrednic socotit să ia jugul Evangheliei și vrednicia arhieriei, prin mâna mea a păcătoșului și a celor împreună cu mine slujitori și episcopi, și cu venirea și cu puterea și cu darul Sfântului tău Spirit întărește-l, precum ai întărit pe sfinții tăi apostoli și profeți, precum ai uns pe împărați și ai sfințit pe arhierii, și arhieria lui fără prihană o arată, și împodobindu-l cu toată curăția, îl arată sfânt, ca să fie vrednic a cere cele ce sunt spre mântuirea poporului și să-l asculte pe el. Că s'a sfințit numele tău și s'a preamărit împărăția ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit. Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. **Corul** a răspuns pe lung: *Amin!*

Diaconul: *Domnului să ne rugăm.* **Mitropolitul** a zis: rugăciunea de încheiere, apoi a ridicat Evanghelia și a așezat-o pe altar, iar **episcopului hirotonit** i-a pus omoforul zicând: *Vrednic este!* Așisderea a răspuns **clerul și corul**. După aceea i-a pus inima și crucea rostind același: *Vrednic este* și l-a sărutat pe el. Iar **corul** a cântat: *Pe Arhierieul și Părintele nostru, Doamne păzește-l intru mulți ani*, după care se continuă sfânta Liturghie, împlinind cel hirotonit toate ca Arhierieul principal, anume: șezând împreună, cel hirotonit a șezut înaintea celorlalți; și după Apostol a dat pace, și mainainte de toți s'a cuminecat cu cinstitul Trup și Sânge alui Hristos, și el a împărțit Cuminecătura arhierieului celui ce l-a hirotonit, și celorlalți cari s'au cuminecat.

Cine era de față

Catedraia este împodobită cu cele mai frumoase covoare. O dînea este păstrată de harnicii cercetași ai Liceului de băieți, sub conducerea dlui prof. Victor Creșu, comandantul cohorții „S. Bărnaț”. Din mulțimea mare a celor de față notăm în fața condeiului pe Il. Sa Iacob Popa prepozit capitular și vicar general, Dr. V. Macaveiu vicar general., Rev. D. Șt. Roșianu, I. Moldovan, V. Pop, Dr. I. Sâmpăleanu, Gh. Dănilă, Dr. Nicolae Brânzeu, Ienea, canonicii. Pe dlui Valer

Roman f. ministru, A. P. Bănuț f. prefect, Dr. Repede notar public Ocland, Maior Cernău Lugoș, Dr. Moldovan decanul baroului Mediaș, S. Gîzdavu prefectul jud. Târnava Mică, Dr. Tr. Miha subprefect al jud. Târnava Mică, Dr. Camil Negrea și Dr. Poraștu prof. universitari Cluj, Preacuvioasa Soră Febronia Blaj și Tereza Cluj, V. Micu primpretor Blaj, Șt. Pop, Iulia Maior, N. Pop, directori Blaj, Munteanu Gheorghe vicar foraneu Timișoara, Dr. Gheorghe Fireza superiorul ieziștilor din România, Dr. Ilie Dăianu protopop pensionar Cluj, Flavian superiorul Asumpționistilor Beiuș, Dr. Stan Gh. prof. de teologie, R. Stoica protopop, Dr. V. Balcanu medic, Dr. Suclu C. președ. Asoc. prof. sec. Blaj, Dr. Cornel Pop și Dr. Todoran Emil avocați Sighișoara, Dr. Bazil Ciura notar public Sighișoara, Dr. Chețan f. prefect Turda, Dr. I. Blanu avocat Blaj, pâr. Horvat și P. Sebastian reprezentanții bisericii catolice din București și Ploiești, Gr. Pădureanu primarul orașului Blaj, Boier Tr. consilier agricol, col. în r. Bardoși Arad, I. F. Negrușiu dir. pens. Blaj, Gheorghe Maior director de bancă Reghin, I. Banciu, dir. casei de Ec. și consemnațiuni București, Dr. Felecan Cluj, Petru Gruta preot Teiuș, Tailler prof. teolit Paris, Lemeny profesor teologie Cluj, Folea A. dir. cancelariei mitropolitane Blaj, Iustin Hoss inspector agricol Blaj, Sima prof. Maramureș, Dr. M. Hângănuț medic Cluj, Iacob Munteanu f. primar, Bălan Iacob, Poraștu V. preot, Tafescu Patriciu preot, Șt. Bălan preot, Ion Bălan, M. Gâzduc prof. Turda, Neamtu dir. penitenciarului Alud, Căp. Zaharia, corpurile profesore ale tuturor ș. oșilor din Blaj, Congregația surorilor din Blaj, elevile și elevii claselor superioare dela liceele locale, 30 delegați ai comunei Teiuș, precum și un public numeros.

La sfârșitul sf. liturghii I. P. S. Mitropolit a Alexandru și P. S. Ioan al Lugoșului au ținut câte o predică, pe cari le publicăm în întregime la alt loc al gazetei.

Recepția dela castelul mitropolitan

După săvârșirea consacrării, în același frumoasă procesiune înaltpreasfințitul mitropolit, P. P. Lor Iulia al Clujului, Alexandru al Maramureșului, Ioan al Lugoșului, clerul și un public numeros se îndreaptă spre castelul mitropolitan unde are loc recepția, în fața înalților Eerarhi și a dlui f. ministru Valer Roman.

Aduc omagii Excelenței Sale Dr. Ioan Bălan, Veneratul Capitlu Mitropolitan din Blaj, prin graiul It. Sale Iacob Popa, prepozit capitular și vicar general arhieriscopesc, Capitlu din Lugoș prin pâr. Dr. N. Brânzeu vicar capitular, prefectura județului T. Mică prin Dl. prefect S. Gîzdavu, orașul Blaj prin dl. primar Gr. Pădureanu, Agrul prin Dl. Dr. V. Balcanu, școlile din Blaj prin pâr. Ștefan Pop dir. liceului, Uniunea femeilor române prin dna Em. Hopârtean, colegii de școală al Excelenței Sale prin dl. A. P. Bănuț f. prefect, reprezentanții comunei Teiuș prin graiul preotului Petru Gruta și presa prin protopopul pensionar Dr. Ilie Dăianu Cluj. Taturor le răspunde Excelența Sa Dr. Ioan Bălan, mulțumindu-le.

După aceea a urmat un banchet dat de I. P. S. Sa în cinstea noului episcop, la care s'au ținut mai multe toasturi.

Olimplu I. Barna

Citiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI”

Discursul Înaltpreasf. Dr. Al. Nicolescu

Înălți preasfințiți părinți episcopi, iubiți frați și fii

Cetim în epistola sf. apostol Pavel către Evrei 13, 17, 24: „Ascultați de mai marii voștri și vă plecați lor, că acela priveghează pentru sufletele voastre, ca cei ce au să dea seamă... Închinați-vă tuturor mai marilor și tuturor sfinților"... Iar în Faptele Apostolilor (20, 28): „Luați dară aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v'a pus pe voi episcopi ca să pașteți Biserica lui Dumnezeu care o a câștigat cu sângele său". Și nu mai puțin sf. apostol Petru în prima epistolă 5, 1-4: „Pre presbiterii cei dintre voi rogu-i ca cel ce și eu sunt presbiter... pașteți turma lui Dumnezeu cea dintre voi cercetându-o... și când se va arăta mai marele păstorilor veți lua cununa măririi cea neveștejită". În sfârșit în epistola către cei din Efes se pomenește de „păstori și dascăli pe cari Hristos i-a dat spre săvârșirea sfinților la lucrul sfubei, spre zidirea trupului lui Hristos". (4, 11, 12).

În toate textele acestea sacre se pomenește evident de puterea sacră, de autoritatea episcopilor, cari au un loc atât de proeminent în biserica Domnului, un rol atât de covârșitor. Aceste texte și altele cari s'ar mai putea cita sunt titluri de nobleță ai înaltei demnități episcopale.

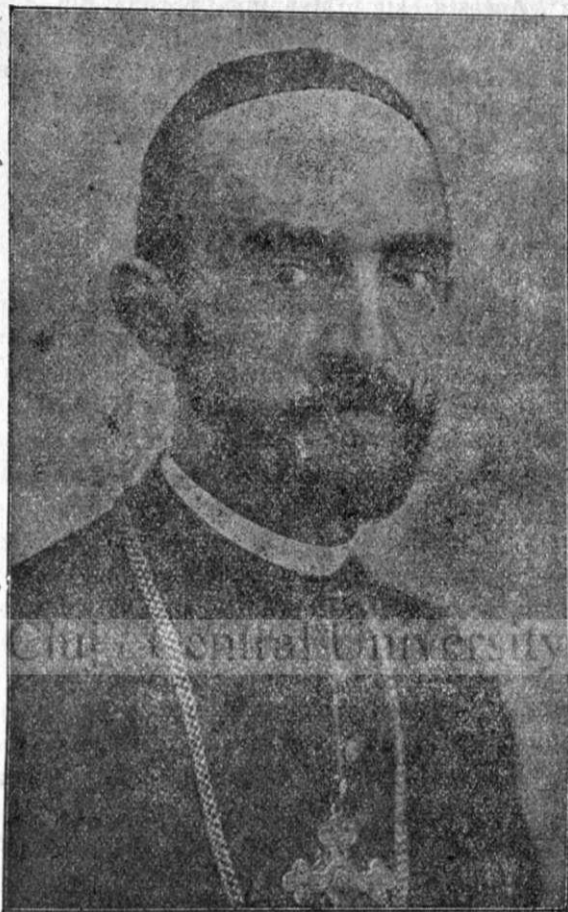
Cum se conferă această putere? Nu prin generațiune trupească de sigur, ca în legea veche, ci prin generațiune spirituală. Inetând privilegiile părinților, a patriarhilor, înlăturându-se ordinea sau succesiunea familiilor, zice sf. Papa Leo cel Mare (M. 54, 145) Biserica îi primește de șefi pe aceia, pe cari i-a pregătit Spiritul Sfânt". Cu alte cuvinte șefii bisericilor se inițiază pentru această putere prin tirul sacru al impunerii mânilor, prin care se conferă harul și puterea Duhului (2, Timoteiu 1, 6, 1 Timoteiu 4, 14, 5, 22. Faptele apostolilor 13, 3).

Înălți Preasfințiți părinți, iubiți frați și fii,

Și în ziua de astăzi, ca de atâtea ori în trecut acestei catedrale s'a dat prin punerea mânilor noastre, ale episcopilor consacrați și puterea a darului Duhului Sfânt, puterea sacră a apostolatului, puterea mistică a episcopatului unui confrate al nostru, care prin voia Romei eterne este de azi încolo episcopul cetății de Dumnezeu păzite a Lugojului din Banatul Banat. Umbrirea harului Spiritului Sfânt coborât și asupra sufletului său și acolo în străfundurile sufletului a operat o tainică transformare, imprimându-i sigilul neșters al ordinii episcopale. Ce sărbătoare în ceru și pe pământ pentru această nouă verigă de aur în lanțul succesiunii apostolice, care dela apostoli se perpetuiază din generațiune în generațiune dealungul veacurilor, până la sfârșitul lumii! Este opera cea mai măreață a lui Isus Hristos, care garantează perpetuitatea operei sale în lume.

Sublimă este chemarea unui episcop. Înainte de toate el trebuie să păzească intactă moștenirea credinței „O Timotee" ceea ce apostolul neamurilor. „lucrurile cele încredințate ție păzește-le, depărtându-te de glasurile deșarte ale spurcate și de vorbele cele potrivite ale științei cei cu nume mincinos". (1 Timoteiu 1, 20). Un episcop trebuie să se țină de cuvântul cel credincios, cel după învățătură, puternic să fie și a îndemna întru învățătura cea sănătoasă, și pe celce grăesc împotriva a-ia. (Tit, 1, 9). De aceea zice sf. Părinte Papa Pius XI într'o alecuție din 1915: „Predicarea este slujba proprie a episcopilor, pentru că a fost în persoana apostolilor, le vorbia Mân-

titorul, fondatorul divin al bisericii: Mergând vestiți evanghelia ia toată făptură. Un astfel de oficiu însă episcopii nu pot să-l împlinescă ei singuri, fie pentru că sunt împiedecați de vastitatea și distanța teritoriilor ce trebuie să evanghelizeze, fie pentru că sunt distrași de multiplicitatea marilor sarcini cari însoțesc ministerul episcopesc. De aceea ei se folosesc de preoții subalterni, cărora le încredințează sarcina de a vesti poporul cuvântul dumnezeesc". Este prea adevărat acest lucru. Dar în definitiv, preoții repetă învățătura episcopului, dela care primesc doctrina și autoritatea de a o învăța, fiind ei depozitarul, păzitorul, interpretul și maestrul de autorizat al adevărului descoperit.

Emanațiile multiple ale vieții, mai apoi supranaturale, devivă iarăși dela episcop, ca din sorgintea lor firească. Episcopilor li-s'a spus în locul întâiu în persoana Apostolilor: „Pace vouă. Precum m'a trimis pe mine Tatăl, și eu vă trimit pe voi. Și spunând acestea a suflat asupra lor zicând: Primiți Duhul Sfânt. Cărora le veți ierta păcatele, iertate vor fi, și cărora le veți ținea vor fi ținute" (Ioan XX 21). „Orice veți fi legat pe pământ va fi legat și în ceruri și orice veți fi deslegat pe pământ va fi deslegat și în ceruri" (Mateiu 28, 18). „Datumi-s'a toată puterea în ceru și pe pământ, mergând deci învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt, învățându-i să țină toate câte am poruncit vouă. Și iată eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacurilor" (Ibidem).

Nu este adevărat deci, că episcopii în cari re-trăiesc apostolii, trebuie socotiți aievea „ca niște slugi ale lui Hristos și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu?" (I. Cor. IV, 1). E adevărat că episcopii și în această operă de fundamentare și creare și reînnoire a vieții supranaturale, a harului, se servesc și de lucrarea preoților. Dar mă întreb, cine le dă această autorizație preoților, dacă nu tot episcopul, după ce mai întâiu i-a făcut capabili peste tot de aceasta prin sfânta hirotonire? Este adevărat mai apoi că și preoții aduc sfânta jertfă nesângeroasă pe altarele noastre. Dar din mâna cui primesc ei sfântul potir? Cine le pregătește mormintele

martirilor? Cine le consacră altarele și biserica, peste tot unde se aduce jertfa? Fără episcop seacă efuziunea harurilor, încetează sacramentele, lipsesc preoții, se nimicește biserica. Bine a spus sf. Ciprian: „Trebuie să știi că episcopul este în biserică și biserica în episcop" (Ep. 69, n. 8). Oare mirul cu care se miruesc cei botezați nu tot dela episcop vine?

Mai apoi episcopul trebuie să știe să-și păstreze și deprindă autoritatea. Aceasta este una din chemările sale mai de seamă. Nu înzadar are putere legislativă, judecătorească și coactivă. Legea promulgată pe Sinai și desăvârșită în Legea Nouă trebuie mereu reamintită, interpretată, aplicată. El trebuie să dea legi particulare în conformitate cu sfintele canoane, inspirându-se din disciplina, prudența și caritatea bisericii. Tribunalului său se deferesc cauzele privitoare la credință, sacramente moravuri, disciplină, beneficii. El poate lovi cu interdict sau afurisenie. Și astăzi mai are valoare ceea ce scria sf. Ignățiu din Antiohia creștinilor din Filadelfia: „Preoții împreună cu diaconii și laolaltă cu poporul, cu soldații, cu conducătorii, cu principii și cu Cesarul, să asculte de episcop (în sfera lor de activitate episcopescă, adaug eu), episcopul de Hristos, și Hristos de Părintele său".

Ce trebuie să-l caracterizeze înainte de toate pe un episcop? Spiritul de independență, de curaj dus la eroism. El trebuie să-și aducă aminte de atitudinea sf. Vasile cel Mare, care satelitului împăratului arian Valente, ce l amenință, îi răspunde curajos: „De ce trebuie să mă tem? De pierderea averilor? Nu am decât hainele mele și câteva cărți. De Moarte? Nu prețuiesc decât viața veșnică. De exil? Patria mea este în tot locul unde se adoră Dumnezeu". Și când guvernatorul plin de mirare exclamă, că n'a auzit niciodată un astfel de limbaj, sfântul îi răspunde: „Pentru că până acum nu te-ai mai întâlnit cu un episcop".

În al doilea rând episcopul trebuie să aibă multă dragoste pentru fiii săi sufletești. Hristos spusese odinioară lui Petru: „Mă iubești mai mult decât aceștia? Și când tremurând de emoție și frică Petru îi răspunde a treia oră: „Doamne tu ști că te iubesc" dumnezeescul Mântuitor îl investeste cu putere supranaturală: „Paște oile mele". „Pare că ar fi voit să spună, zice Monseniorul Marini, Viața ce ai da pentru mine, dă-o pentru ele". Va să zică dragoste până la jertfirea vieții. Toate relele, vinele, calamitățile trebuie să afle ecou în sufletul său. Un sfânt Ioan Elemozierul, un sfânt Carol Boromeu și atâția alții ne sunt pildă vie și în această direcție. Casa episcopului este casa tuturor și acolo merg persoane din toate clasele sociale, pentru stat, mângăiere, dreptate, ajutor. Dragostea îl împinge pe episcop să cerceteze toate parohiile, să propovăduiască cuvântul în lungul și latul eparhiei, pe vreme bună sau rea, pe jos sau călare, sau alte mijloace de transport, după cum e cazul. El trebuie să se facă tuturor toate. Dragostea lui Hristos trebuie să-l mistuie neîncetat. Infruntă de dragul enoriașilor săi, chiar și primejdia morții, cum a făcut sf. Francisc de Sales, sf. Alfonso, Sf. Carol Boromeu, sf. Vasile, Ioan Gură de Aur și atâția alții al căror număr este nesfârșit. Iar în biserica noastră un Inocențiu Micu Clain, un Petru Pavel Aron etc.

Preasfințite Episcoape Ioanel

Ți-am zugrăvit prerogativele și titlurile de nobleță ai episcopului, acum din prilejul înălțării Tale la înalta treaptă a episcopiei prin punerea mânilor fraților tăi întru episcopat, precum și înalta misiune ce te așteaptă în urma treptei ierarhice ce ai dobândit.

Eu sunt prea convins că de toate acestea ți-ai dat seama și fără cuvântul meu în

meditațiile și reflecțiile ce ai făcut în preajma ridicării la această sublimă treaptă, precum și în decursul studiilor ce ai făcut în șirul lungilor ani, de când te ocupi cu cele sfinte cu atâta asiduitate. Studiul doară te-a caracterizat în toată viața-ți plină de hărnicie de albină.

Sunt convins că vei fi, cu ajutorul harului dumnezeesc, un eminent episcop. Cine a fost la studii în toată vremea între cei dintâi, cine a fost atât de conștiincios în toate slujbele ce i-s'au încredințat, fie în cancelaria mitropolită, fie în parohie, în capitala țării, ani îndelungați, spre mulțumirea tuturor; cine a condus seminarul ca rector cu atâta râvnă iarăși ani dearândul după războiu, și în sfârșit cine ne-a făcut atâta cinste la Roma în comisiunea de codificare, storcând elogiile purpuraților Romei, revărsând atâta aureolă și asupra bisericii noastre, și cine s'a consumat atât de mult în editare de cărți folositoare cu conținut religios, acela nu se poate să nu fie cu aceeași râvnă constantă și în slujba episcopiei. Cel ce mai apoi s'a obișnuit să slujească zilnic Domnului la altar, va continua să o facă și ca episcop, spre binele și fericirea păstorilor săi,

asupra cărora va cădea roua bogată a meritelor sângelui Domnului, de pe urma jertfei celei nesângeroase dela altar.

Iar celce din tinerețele sale s'a obișnuit să-și lubească neamul și l-a servit cu credință sub apăsarea jugului strein, și cu nu mai puțină râvnă și după întregirea neamului între hotarele sale firești, nu se poate să nu-l lubească și după ridicarea sa la treapta de episcop. Ba, cutez a afirma, că-l va iubi și mai tare și cu mai mult foc. Se desprinde aceasta în chip luminos din cuvântul hotărât ce l-ai rostit înaintea Majestății Sale Carol II cuvânt ce respiră atâta dragoste caldă și sinceră de neam.

Pe când deci felicit biserica Lugojului pentru păstorul pe care-l primește, îmi mai exprim o singură dorință fierbinte, Preasfințite Ioane, dorință pe care sf. Părinte Papa Piu I o îndreaptă către Iustus, episcop de Viena în Franța „Întreg poporul tău să fie apărat de sfințenia ta”. Aceasta este urarea mea pornită din suflet. Atunci fi-volu aievea fericit și Preasfinția Ta de asemenea, găsind această unică cale a a mântuirii proprii și a altora. Așa să fie!

Predica Preasf. Dr. Ioan Bălan

»Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?« (Ps. 53 3.)

Inalt Preasfințite și Preasfințiți Părinți,
Domnilor Miniștri,
Iubiți Frați și Fii,

În ziua, când împăratul David terminase cortul mărturiei de pe muntele Sionului, și dorea să așeze acolo chivotul, deasupra căruia era norul ce indica prezența lui Dumnezeu, și-a dat bine seama, că în preajma locașului sfânt nu poate să stea orișicine. De aceea, inspirat de Dumnezeu, a scris psalmul 23, care, în legea veche, se citea în fiecare duminică în biserică, pentru a atrage atențiunea slujitorilor lui Dumnezeu asupra pregătirii sufletești ce trebuie să o aibă toți ceice se apropie de locul cel sfânt.

Intr'adevăr, grea întrebare ni-se pune tuturor celorce suntem chemați în slujba Domnului: »Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?« Dar o și mai mare și mai grea răspundere-i așteaptă pe aceia, cari sunt puși episcopi, ca să cărmuiescă Biserica lui Dumnezeu (Fapte 20, 28). Strălucirea odăjdiiilor arhieresti și coroana cu pietri scumpe să nu orbească pe nimeni; doar cu cât urcă omul piscuri mai înalte, cu atâta este expus și la primejdii mai mari. La fel e și în Biserica lui Hristos; cu cât ești mai în vârf, cu atâta greutățile sunt mai multe și mai mari. Noroc că dacă omul se apropie de piscul preoției, chemat de Dumnezeu, are făgăduință dela însuși Spiritul Sfânt, că „va lua binecuvântare dela Domnul și milostenie dela Dumnezeu Mântuitorul Său” (Ps. 33, 5).

I.

Observați, Iubiți Creștini, că în icoanele noastre dinaintea altarului, Isus Hristos este îmbrăcat în odăjdii de Episcop? Sfântul Apostol Petru îl numește »episcopul sufletelor voastre« (I Petru 2, 25 în textul grecesc și în traducerea latină. Traducerea românească are »păzitorul«). Iar Sfântul Ignățiu al Antiochiei, scriind credincioșilor din Tralles, îi îndeamnă să cinstească pe episcop ca pe Isus Hristos (Ad Trallianos, c. 3). Nici nu cere un lucru prea mare, spune doar cu alte cuvinte vorbele ce le-a adresat însuși Mântuitorul apostolilor: »Celce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă; și celce se leapădă de voi, de mine se leapădă« (Luca 10, 16).

Pentruca să poată cere episcopul dela preoții și credincioșii săi aceeași ascultare, pe care ei o dătoresc Fiului lui Dumnezeu, e dator să continue opera începută de Hristos, să vestească în totdeauna credința cea adevărată și morala propovăduită de însuși Dumnezeu. Fericită ar trebui să fie lumea, că, în ce privește cunoașterea lui Dumnezeu și a căii ce duce la mântuire și la fericirea dumnezească și veșnică, are far luminător sigur. Sinodul ecumenic, convocat, dirijat și aprobat de Pontificele Roman, ori și acesta singur, propune credința cea adevărată și indică morala fără greș. Voi fi foarte fericit să ascult de învățătura infalibilă a Urmașului Sfântului Petru, căruia i-a fost făgăduit dela Dumnezeu că nu-i va scădea credința, și i-s'a dat slujba să întărească în credința cea adevărată pe toți oamenii (Luc. 22, 32), fără de care credință nu este cu putință a plăcea lui Dumnezeu (Evr. 11, 6).

Dar în propunerea credinței, slujitorul lui Dumnezeu întâmpină mari greutăți. S'a crezut, și prea s'a afirmat, îndată după războiu, că mizeriile ce le-a îndurat omenirea, i-au făcut pe oameni mai buni. Durere, realitatea este cu totul tot alta. Nici când n'au fost mai învârmășite popoarele ca astăzi, când în fiecare zi așteptăm izbucnirea unui și mai crâncen măcel Pare că au sosit vremile apocaliptice, de cari scria sfântul Pavel lui Timoteiu: »Va veni vremea, când învățătura cea sănătoasă nu o vor primi; ci după poștele sale își vor alege lor și învățători, cari le vor gădili urechile, și la basme se vor pleca« (II Tim. 4, 3, 4).

Pentruca în condițiile așa de grele de astăzi, să poată aștepta episcopul dela preoții și credincioșii săi ascultarea ce i-o impune Mântuitorul, nu trebuie să umble după placul său (Tit. 1, 7), ci ducând o viață fără prihană, să caute în toate lucrările sale exclusiv voia lui Dumnezeu. Minunate sunt vorbele lui Isus, la cari cărturarii și fariseii n'au mai putut zice nimica: Judecata mea dreaptă este, pentrucă nu caut voia mea, ci voia Tatălui care m'a trimis« (Io. 5, 30). Fiind de o ființă cu Tatăl, Fiul avea aceeași voință și aceeași lucrare dumnezească, de aceea nici nu putea călca voia lui Dumnezeu. Ce greutate este însă pe umerii unui episcop, care și el este dator să caute în toate numai voința lui Dumnezeu, cu toate că e om supus slăbiciunilor!

Știți, Iubiți Creștini, că Sfântul Ioan Gură

de aur a fugit de preoție, de groaza răspunderii ce trebuia să o ia asupra-și. Istoria nu cunoaște sentimentele, cu cari a primit Sfântul Ioan Gură de aur alegerea sa la scaunul de patriarh al Constantinopolului. Imprejurările erau extrem de grele, și de teama agitațiilor, cari puteau să răscolească tot Orientul, alegerea și sfințirea lui s'a făcut în pripă. Putem însă să ne dăm seama de starea lui sufletească din acele momente. Nimeni n'a cunoscut și n'a pătruns așa de bine pe sfântul Pavel, ca acest mare sfânt. De aceea, dacă el s'a îngrozit și a fugit de preoție când era vorbă să i-se încredințeze doar o singură biserică, cu puțini credincioși: când a ajuns episcop la Constantinopol, cum vor fi clocotit în inima lui cuvintele sfântului apostol Pavel: »In toate zilele mă apasă grija de toate bisericile. Cine e neputincios, și eu să nu fiu neputincios? Cine se smintește, și eu să nu mă aprinz?» (II Cor. 11, 28, și 29).

Dacă în totdeauna este greu să răspunzi în fața lui Dumnezeu și a oamenilor de sute de parohii și de sute de mii de credincioși, cu cât e mai greu astăzi, când oameni, cari se profesază în public de creștini și țin să apere creștinismul, declară în public, că respectă toate teoriile, chiar marxismul și comunismul (Micescu, decanul baroului Ilfov, în procesul lui Ciulei, respectă principiile comuniste ale lui Cristescu). Am ajuns la vremile, de cari vorbește Spiritul Sfânt prin gura prorocului Isaia: »Vai celorce zic răului că este bun, și binelui că este rău; celorce pun lumina întunec, și întunerecul lumină; celorce pun amarul dulce, și dulcele amar« (Is. 5, 20). Sunt vremuri, de cari a mai cunoscut biserica. Corintul, pe vremea apostolilor, era un oraș foarte bogat, de tot îngâmfat, foarte vestit, doar Cicero îl numește »lumen totius Graeciae« (Pro lege Manilia, c. 5), și cât se poate de desfrânat. Ei bine, Pavel Corintului îi face apologia căsătoriei monogame și a virginității. Sărac, fără să se bucure înaintea oamenilor mari din Corint de nici un respect, cere dela toți: »Așa să ne socotească pe noi omul ca pe niște slugi ale lui Hristos și ispravniți ai tainelor lui Dumnezeu« (I. Cor. 4, 1). Cu toată lipsa de considerațiune, datorința episcopului e cuprinsă în scrisoarea ce a adresat-o acelaș apostol lui Timoteiu: »Predică cuvântul, stai de el, cu vreme și fără vreme, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelungă răbdarea« (II. Tim. 4, 1, 2).

Mântuitorul a spus o: »Impărăția mea nu e din lumea aceasta« (Io. 18, 36). De aceea nu e înțeleasă Biserica de oamenii, cari nu trăesc după concepția lui Hristos. Observați numai cum tractează acelaș caz Biserica, și cum îl tractează statele. Tâlharul de pe cruce trebuia eliminat din societate; iar Isus îl îmbrățișează cu atâta dragoste încât în aceeași zi, când tâlharul i-a adresat o scurtă rugămintă plină de părere de rău, îl duce în culmea fericirii, în raiu. Da, căci spune Dumnezeu la Ezehiil: »Viu sunt eu, zice Adonai Domnul, nu voiesc moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu« (33; 11). De aceea zice și Crizostom: »Nu vreau să pedepsesc pe păcătoși, ci să vindec pe cei bolnavi la suflet« (In S. Phocam martyrem, c. 1). — Această divergență de concepții crează multe dificultăți.

Dar sunt greutăți cu mult mai mari. Cu toată opreliștea codului penal, se răsfășă pe toate străzile o literatură păcătoasă, e »litera ce omoară«, de care vorbea sfântul Pavel (II. Cor. 3, 6). În cinematografe, desfrâul se soarbe de tinerii cari ar trebui antrenați pentru ca să fie nădejdea zilei de mâine. Cărți și broșuri, tipărițe cu bani dați de dușmanii țării, invenineză sufletele și distrug, ori măcar zguduie din temelii, bruma de autoritate ce mai este în această țară la slujitorii sufletelor. — Ce luptă grea

trebuie să ducă cărmăcii Bisericii, lipsiți de mijloace și trebuind să combată toate năzbâtiile moderne cu metodele și mijloacele progresului de astăzi al civilizației!

II.

Alături de multele și enormele greutăți, ce stau în calea unui Episcop, slavă Domnului, el are la îndemână și ajutoarele necesare. Pentru zilele de astăzi, el trage o mare mângâiere din vorbele, ce le-a spus fiului său bătrânul Tobia: „Și nu te teme, fiule, pentru că am sărăcit. Ai tu multe, de te vei teme de Dumnezeu și de te vei depărta de tot păcatul, și vei face ce e plăcut înaintea lui” (Tob. 4, 29, 30).

Episcopatul nu este o carieră, ca oricare alta, ca să și-o poată alege și să o poată răvni cui îi place. Pentru a putea îndeplini această slujbă, toate puterile omenești, chiar cele mai zdravene, sunt insuficiente. Episcopul are nevoie de puteri supraomenești, cari întrec chiar puterile îngerilor. De aceea celor ambițioși din Biserică li se potrivesc vorbele ce le-a spus Moise Evrellor, când s'au abătut dela calea ce le-o croise Dumnezeu în pustie: „Nu vă suiți, că nu este cu voi Domnul” (Num. 14, 41). De aceea numai cel chemat de Dumnezeu, așa cum a fost și arhiepiscopul legii vechi, are dreptul la această slujbă (Evr. 5, 4).

Martor îmi este Dumnezeu, care este de față aici în Sfânta Taină a Cuminecăturii, că n'am umblat după această mare cinste, nici n'am rugat, fie în scris, fie cu vorba, pe nici un prieten ori pe vre-un cunoscut, să pună cea mai mică vorbă bună, pentru că să fiu eu numit episcop. Din contră, când unii prieteni mă asigurau, că eu o să fiu numit, am vorbit eu în favorul altuia. Când mi-s'a adus la cunoștință gândul Preafericitului Părinte, a doua zi am adus Sfânta Liturghie la intenționea, că, dacă nu e dela Dumnezeu, să i-se pună în cale toate piedecile, și mai bine să mor înainte de consacrare, dacă nu vreau putea promova mărirea lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor.

Dacă după toate acestea am ajuns la ziua de astăzi, cred cu tărie, că alegerea e într'adevăr dela Dumnezeu, nu pentru vrednicile ori calitățile mele, căci cele nebune ale lumii le-a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cele tari; și cele de neam prost și nebăgate în seamă le-a ales Dumnezeu și celece nu sunt, ca să strice celece sunt, ca să nu se laude nici un trup înaintea lui” (I. Cor. 1, 27—29).

Fiind deci chemat în colegiul apostolilor, de Dumnezeu, cred cu toată tăria sufletului meu, că vreau avea și eu parte de asistență, ce a promis-o Domnul Hristos trimișilor Săi, când i-a asigurat: „Iată eu cu voi sunt, în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Mat. 28, 20). Greutăți vreau avea multe și mari; însă știu, că toate le pot în Hristos celce mă întărește” (Filip 4, 13). Ca și lui Pavel, îmi spune și mie Domnul: „Destul îți este darul meu, căci puterea mea întru neputințe se vede desăvârșită” (II Cor. 12, 9). Sper, că vreau putea zice și eu cu acest mare apostol al neamurilor: „Când sunt slab, atunci sunt tare”. (II. Cor. 12, 10). Când puterile îmi vor fi slabe, și când toate combinațiile omenești nu vor mai îngădui nici o dără de nădejde să pătrundă în suflet, va interveni puterea lui Dumnezeu, care toate le isprăvește mai pe sus de orice nădejde (Rom. 4, 18).

În slujba sa, episcopul e ajutat de preoții ce-l are ori în sfatul său, ori în comunele, pentru cari e dator să pună pentru fiecare preot. (Tit. 1, 5). Cunoșc în mare parte clerul din dieceza Lugojului, cunoșc și trudele și ostenețele lui, încât am putut să mă fălesc cu

el în fața Majestății Sale Regelui. Imprejurările de după războiu au făcut să se închidă Seminarul Diecezan, încât episcopul nu-și mai poate crește clerul sub ochii săi, așa cum își încălzește pasărea puil sub aripile sale. Vreau stăruî înăsa cu multă înzistență, ca în Seminarele, unde îmi vreau trimite clericii, superiorii și profesorii să fie la înălțimea, pe care o pretinde Preafericitul Părinte Papa Piu al XI-lea în enciclica despre preoția catolică, pentru că să poată corăspunde nevoilor zilelor de astăzi.

Cu ocazia prestării jurământului de fidelitate, Majestatea Sa Regele mi-a zis o vorbă, care ar trebui să și-o repete în fiecare zi toți slujitorii bisericești: „Tăria Bisericii se bizuie pe tăria slujitorilor ei”. N'ajunge formația intelectuală și socotită din seminar, clerul trebuie îndrumat și mai departe, căci România Mare a pus o mulțime de probleme noi și pentru preoțime, căreia încă trebuie să i-se spană: A moșului viață a duce a trecut. Îndrumarea cum se cade și controlul efectiv, nu numai pe hârtie, al vieții sufletesti și al activității pastorale vor asigura preoțimii un drum drept, iar credincioșilor progres în bine.

Dumnezeu, care m'a ajutat așa de mult în însărcinările grele ce le-am avut până astăzi, acum, când m'a ales la o slujbă cu mult mai grea, cred că-mi va sta și mai mult în ajutor. Dumnezeu vede în sufletul meu, și știu că, începându-mi noua muncă, nu vreau să realizez voia mea, ci caut numai voia Tatălui, care m'a trimis.

*

Mai înainte de ce aș încheia acest cuvânt, știu să mulțumesc Preafericitului Părinte Papa Piu al XI-lea, „care cu mână tare și cu braț înalt” (ps. 135, 12) cărmulește biserica lui Hristos, asigurându-L de ascultarea mea filială și de devotamentul meu cel mai desăvârșit în slujba grea, la care m'a chemat. Fierbinte mulțumită exprim Majestății Sale Regelui Carol pentru bunăvoința ce a avut la numirea mea; în schimbul căreia îi promit că-mi vreau da toată silița ca preoțimea și credincioșii mei să fie străjeri credincioși la granița țării. Mulțumesc Onoratalui Guvern pentru delegația, cu care a binevoit să onoreze consacrarea mea, dând prin această dovadă vie cât de mult ține la conlucrarea amicală a puterii civile cu puterea spirituală a Bisericii române unite în credință tare și în dragoste neclintită cu Sfântul Scaun Apostolic al Romei.

Mulțumesc Înalt Preasfințitului metropolit și Preasfințitor frați episcopi pentru osteneala ce au depus-o astăzi. Promit Înalt Preasfințitului metropolit respectul și ascultarea prescrisă de sfintele canoane, iar întregului episcopat îi jurulesc dragostea, ce ne-a legat-o Mântuitorul de suflet colegiului apostolic, ca notă distinctivă.

Mulțumesc Veneratalui Capittu Metropolitan de Alba Iulia și Făgăraș, Reverendisimilor delegați ai celorlalte capite, în deosebi delegaților Capittului meu Catedral și celor ai Capittului Metropolitan de Bacurești cu cari am colaborat multă vreme. Mulțumesc tuturor fraților în Domnul și prietenilor, cari n'au pregetat să alerge la această solemnitate. Un cald cuvânt de mulțumită se cade delegației așa de numeroase a Telușenilor, și mai ales Corului Catedralei mele, care cu multă osteneală și cheltulală a alergat la această sărbătoare, dorind să slujim Domnului împreună, începând chiar cu prima mea liturghie arhierască.

Mulțumind tuturor, cari m'au onorat cu prezența lor în această zi, îl rog să-mi ceară dela Dumnezeu harul de sus ca să-mi pot face slujba deplină.

Darul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Spirit să fie cu noi cu toți. Amin.

Sărbătoarea dela „Casa Domnului”

Păr. Vasile Cristea a depus voturile pe viață

„Casa Domnului” este în Blaj mănăstirea călugărilor asumpționiști, francezi, după cum li sunoaste lumea dela Blaj. Acești călugări, doi la număr, păr. Evrard și Merckx, au venit la Blaj, chiar la începutul României Mari și au început să învețe numai decât românește. Apoi și-au cumpărat o casă cu o grădină, unde au început să crească, pe banii lor, copii buni dela Liceul de băieți din Blaj. Rând pe rând această casă a Domnului s'a dezvoltat de așa încât astăzi se crește în ea mai mult de 20 de băieți, dintre cari, pe urmă, după facerea baccalaureatului, unii se fac preoți iar alții călugări.

Dar această „Casă a Domnului” n'are numai menirea aceasta. Ea a făcut biserică și cucernică toamai partea aceea a orașului nostru care era mai puțin iubitoare de biserică, așa numita „hulă”. Locuitorii din „hulă” sunt muncitori și cărăuși. La biserică li vedeam foarte rar, de suduit în schimb erau meșteri, numărul unu. De când s'a deschis „Casa Domnului” în „hulă”, acești oameni s'au schimbat cu desăvârșire. Li vezi zilnic la biserică, în „Casa Domnului”, și-i vezi chiar cuminecându-se, și încă des. Cine i-a schimbat? Cine i-a atras la biserică? „Casa Domnului”.

Și mai e ceva. Nu există bolnav în oraș pe care să nu-l cerceteze păr. Merckx, îndată ce aude că e cineva bolnav, merge, îl mângâie, îi propune să se spovedească, să se cuminece și să primească maslul, așa că cei doi parohi ai Blajului au un mare ajutor în acești călugări.

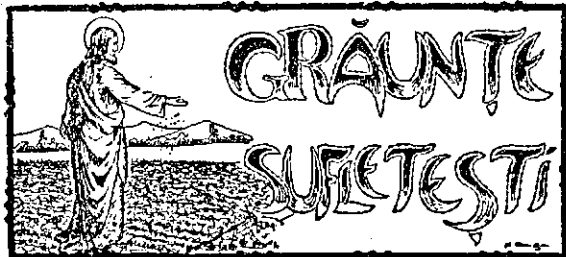
Tot acești călugări au întemeiat de curând ordul terțiarilor, rugând pe femeile și fetele cucernice să se înscrie în acest ord, și să trăiască în lume ca în mănăstire.

După toate acestea, vă închipuiți, dragi catitori, că locuitorii Blajului li iubesc pe acești călugări, și că bucuria lor este și bucuria locuitorilor din Blaj. Când au auzit deci locuitorii Blajului că păr. călugăr Vasile Cristea face, sâmbătă în 17 Octomvrie, voturile perpetue (pentru totdeauna), și că aceste voturi le primește însuși Excelența Sa noul Mitropolit Alexandru, au alergat cu mic cu mare, ca să ia parte la această frumoasă ceremonie.

Înaltpreasfințitul nostru Mitropolit a și arătat, în predica frumoasă pe care a ținut-o, ce mare lucru este acesta și cât de mult se bucură biserica noastră de această hotărâre a păr. Vasile, iară când credincioșii l-au văzut pe păr. Vasile zăcând, asemenea unui mort, în fața altarului, și-au adus aminte numai decât că păr. Vasile este de aici înainte mort pentru totdeauna pentru lumea aceasta, cu toate plăcerile ei, mort pentru neamurile și prietenii săi din lume, viu numai pentru Dumnezeu, pentru mănăstire și pentru binele credincioșilor.

Ceice au văzut ceremonia aceasta și au asultat cuvintele rostite de marele păstor și de păr. Vasile, nu vor uita niciodată scena aceasta.

Dorim din inimă ca nădejțile puse de călugării asumpționiști în păr. Vasile să se împlinescă întocmai și ca prin rugăciunile tuturor celor ce au ținut să fie de față la această minunată ceremonie, să aibă „Casa Domnului” un călugăr atât de bun și de cucernic cum îl știm cu toții că este.

O statistică interesantă și părerea mai multor învățați despre divorț

Tocmai acum am citit o statistică foarte interesantă despre divorț în ziarul german: »Deutsche Allgemeine Zeitung« din Berlin. Acest ziar susține că înainte de marele războiu nicăieri în Europa nu s'au făcut atâtea divorțuri ca în România, și anume 44.1 cazuri de fiecare 10.000 de locuitori. Și acest procent noi l-am păstrat și după războiu. Necredincioșii noștri conducători, cari poartă vina acestui număr atât de mare de divorțuri, pot să se fălească cu aceasta.

Astăzi în Europa ne-a întrecut — spre marea părere de rău a necredincioșilor noștri cărmaci — Letonia, pentru că ea are 91.5 cazuri de divorț la 10.000 locuitori.

Germania avea la 1913 abia 27.9 divorțuri la 10.000 de locuitori, dar acest număr a sporit la 75.2 în 1935. Ziarul spune că o cauză a acestei înrăutățiri ar fi și marea sărăcie din Germania.

În Franța dinainte de războiu erau 37.7 divorțuri la 10.000 locuitori, în 1923 deja 52.9, pe când în 1934 abia 48.3.

Belgia avea în 1913 la 10.000 locuitori 15.9 cazuri de divorț, iar la 1933 deja 30.

Suedia a ajuns dela 13.7 dinainte de războiu la 42.8 după războiu, iar Danemarca dela 28.3 la 82.9.

În Anglia divorțurile sunt foarte rare, fiindcă legea nu le îngăduie. Înainte de războiu avea 1.5 cazuri, iar acum are 10.5.

În Austria și Italia divorțul este oprit prin lege, fiindcă aceste două țări au primit întru toate învățăturile bisericii catolice.

În Japonia sunt 113.3 cazuri de divorț la 10.000 de locuitori, Japonezii însă sunt păgâni, așa că n'avem de ce ne mira de ei.

Statele Unite Nordamericane apoi duc recordul. Acolo sunt 128.5 cazuri de divorț la 10.000 de locuitori.

Putem deci constata că oamenii s'au răit după războiu și în privința divorțului, s'au răit și s'au stricat, afară de noi Români cari am rămas aceiași. La noi adevărat s'a adus legea divorțului cu mult înainte de războiu, ca să părem cât mai moderni și mai pe o treaptă cu popoarele apusene. Le-am maimuțărit și în privința aceasta.

Și acum, să mai ascultăm și părerea câtorva oameni învățați din veacul nostru referitor la divorț.

La anul 1930 Papa Pius XI. a dat o enciclică papală despre căsătorie. Se înțelege că Sfântul Părinte a combătut din toate puterile divorțul. Cu acest prilej ziarul »L'Oeuvre« din Paris a întrebât pe cei mai mari gânditori francezi, ce părere au despre această enciclică. Cel dintâi a răspuns *M. Marcél Prévost*, membru al Academiei Franceze, care a apărut cu mare însuflețire enciclica papală spunând

că numai această enciclică este în stare să ne averteze de decadența morală în care ne sbatem.

O avocată dela Curtea de Casație din Paris a făcut, cu acest prilej, propunerea, să se institue scaune de mărturisire, în cari femeile să-și poată spune necazurile din căsnicie fără de frică, de a fi batjocorite. În forma aceasta s'ar putea rări divorțurile atât de dese astăzi, iară enciclica papală ar ajunge la biruință deplină.

M. Henri Robert, președintele de mai înainte al baroului avocaților din Paris, a aprobat întru toate această enciclică și a propus ca tinerii să fie crescuți de așa ca să fie dușmani neîmpăcați ai divorțului.

M. Georges Lecomte a cerut să se introducă din nou indisolubilitatea (nedesfacerea) căsătoriei, ceea ce este în interesul bineprimit al familiilor și al copiilor. Cei mai mulți tineri de astăzi se căsătoresc cu gândul că, în caz de nepotrivire de caracter, se pot despărți. Astfel nu au nici cea mai mică răbdare față de greșelile soției și nu-și dau nici cea mai mică silință de a se înțelege împreună. De altfel acest învățat spune, că chiar și învățați ca *Henri Brisson*, *Rene Goblet*, *Jules Ferry*, *Spuller* și alții au fost totdeauna împotriva divorțului.

Goethe, cel mai mare poet și gânditor german, scrie în romanul său »Wahlverwandtschaften« = »simpatiile« despre căsătorie: »Căsătoria trebuie să fie indisolubilă« (să nu se poată despărți), pentru că ea aduce atâtea fericire, încât puțină nenorocire ce o poate aduce nici nu se poate socoti. Cauze de a divorța nici nu există.

Profesorul universitar Friedrich Wilhelm Förster din Zürich în Elveția spune că marele *Goethe* a fost un hotărât dușman al divorțului, ceea ce se vede din romanul său »Wahlverwandtschaften«, în care se pedepsește și numai gândul divorțului. *Förster* însuși este un dușman hotărât al divorțului și nici nu vrea să audă de îndreptățirea aceluia, iar legiuirile aduse în privința aceasta le condamnă (osândește) din inimă.

Profesorul Dr. Finger dela universitatea din Viena spune că divorțul este o mare nenorocire pe capul omenirii și din punct de vedere igienic (al sănătății), fiindcă prin divorț să lățesc foarte mult boalele lumesti.

Iată prin urmare că nici chiar învățații moderni și cei mai mari scriitori nu prea sunt pentru divorț, dimpotrivă îl osândesc și doresc să se șteargă prin lege, ca ceva nenatural, primejdios și nemoral.

Părintele Iulian

Plecarea din Lugoj a Înaltpreasfințitului Alexandru

În Nr. 19—20 al »Sionul Românesc« care este foaia oficială a Diecezel Lugojului, citim, cum s'a despărțit I. P. S. Sa de tronul arhieresc dela Lugoj, de pe care a păstorit aceea dieceză vreme de 14 ani.

În duminica de 27 Septembrie I. P. S. Sa mai slujește o sfântă liturghie arhierască, își mai paște odată ochii asupra minunatei catedrale pe care pe spesele Sale a pictat-o, iar în seara zilei de 29 Septembrie Lugojenii dau un buchet, în restaurantul Dacia, în cinstea aceluia care pleacă. Un număr de 100

persoane au ținut să-l onoreze și sărbătorească cu acest prilej.

După friptură ilustritatea Sa p. vicar capitular *Dr. Nicolae Brânzeu* se ridică și tălmăcește părerea de rău de a pierde din mijlocul lor pe arhierul care după 14 ani îi părăsește. Drept amintire îl predă un album cu vederi din Lugoj, rugând pe noul mitropolit să-l răsfășoare din când în când și să le păstreze bună amintire.

După mai multe alte toaste, se ridică noul Mitropolit, le mulțumește tuturor, dă mâna cu toți și pleacă la reședința care pentru ultima noapte mai este a Sa.

Observăm că în preseară corurile »Lira« și »I. Vida« din Lugoj li dăduseră o frumoasă și reușită serenadă.

În după-amiaza zilei de 30 Septembrie, pe la orele 15, mașina prefecturii îl duce la gară, care este tixită de lume. Dna *Dr. Brânzeu*, prezidenta Reuniunii *Mariane* îl oferă un buchet de trandafiri albi, apoi fostul episcop al Lugojului se urcă în trenul motor care pornește, »fuge în goană, ducând cu sine amintiri nenumărate, poate vr'un regret, urări înfocate și priviri încărcate cu mâhnire...«

Comunicat

Primum, din partea Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat, cu rugămintea de a publica următoarele:

Sindicatul Presei Române din Ardeal și Banat, fiind sesizat de membrii săi, că la banchetul dat în onoarea *M. Sale Regelui* de către Automobil Clubul din Cluj în seara zilei de 4 Octombrie ert., nu li-s'a admis intrarea pentru exersitarea îndatoririi lor profesionale, regretă adânc că opinia publică a țării nu a putut fi informată de cele petresute acolo și în special că nu a putut lua cunoștință de importanța cuvântare a *M. Sale Regelui*.

Răspunderea pentru această omisiune cade în întregime în sarcina organizatorilor banchetului și nici de sum asupra ziariștilor.

Președintele Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat, care a asistat la acest banchet, nu a avut cunoștință că ziariștilor li-s'a interzis accesul în edificiul Automobil Clubului și astfel nu a putut interveni pentru remedierea acestui neajuns.

Președinte: *Dr. Sebastian Bornemisa* p. Secretar general: *Dr. Aurel Gociman*

Revărsare de haruri

În circularul Nr. IX — 1936 al diecezei gr. cat. de Marămurăș aflăm câteva lucruri frumoase cari e pagubă să rămână necunoscute și de publicul mare:

Reuniunea de Misiuni din aceea eparhie are 203 membri, cu 17 mai mulți decât în anul trecut.

S'au ținut misiuni sfinte în 67 de sate, pe când anul trecut numai în 52.

La aceste sfinte misiuni s'au cuminesat 38.808 inși, față de 27.343 din anul trecut.

Mai mult au obosit pentru misiuni părinții basiliani dela Bixad și Moiseu, carisigurii au ținut misiuni în 33 de comune. Într'un loc a ținut misiuni p. călugăr francez *Dr. Nicolăș* dela Oradea, iară în celelalte 32 locuri 24 preoți membrii al Reuniunii.

Averea Reuniunii este de Lei 66.872, arătând față de anul trecut un spor de Lei 14 mil.

Președintele acelei Reuniuni este p. canonic *Ludovic Vida*.

Cetiti »UNIREA POPORULUI

Din Secuime: Coșnea-Ciuc

Cu trei ani în urmă cetitorii gazetei „Unirea Poporului” de la Blaj, au citit de bună seamă un articol intitulat „Fapte cari grădesc” și în care se făcea un mic rezumat despre cece s'a făcut în timp de trei ani în parohia Frumoasă și filiile ei. După scurgerea altor trei ani, iată-mă din nou în situația de a pune în fața cetitorilor U. P. înfăptuirea din Frumoasă.

M'am hotărât să scriu aceste rânduri, deoarece adeseori se vorbește de preoții și pastorația parohiilor din județele secuizate, uneori fiind învinuți de dreptul preoții noștri de pe aceste plaiuri, cum s'a întâmplat mai anii trecuți.

În ziua de 20 Sept. am participat la serbarea Hramului bisericii din Coșnea. La sfârșitul sf. liturghii după predică, Păr. Avisalon Costea din Frumoasă a prezentat credincioșilor o mulțime de obiecte necesare cultului divin, cari toate au fost donate de credincioșii localnici. Pe urmă interesându-mă, cum de s'a ajuns la aceste donațiuni am putut afla următoarele:

Încă în anul 1936 Preaveneratul Consistor din Blaj, în ziua de 10 Sept. a ridicat filia Coșnea la grad de parohie. Biserica de lemn, fiind, avea acoperișul stricat. S'a cerut un ajutor dela comuna politică și s'a primit 4500 Lei, cu cari bani s'a cumpărat dranița de lipșă, pe un preț mai redus dela curatorul primar Gavril Orăncian și s'a acoperit din nou. Lipsind vasele și obiectele necesare cultului divin, precum și cărțile de strană, Păr. A. Costea în duminica ultimă din luna Iulie a leut căldurosă rugăminte la bunii credincioși din Coșnea, de a pune ban lângă ban spre a înzestra sf. biserică cu cele de lipsă. Secerișul a fost foarte bogat.

S'au oferit în urma apelului și au și donat deja următorii credincioși următoarele lucruri:

1. Nicolae Bârsan și soția Maria precum și ginerele lor Dumitru Olale și soția Floarea au donat o cildamșă cu stropitor în valoare de Lei 1800.

2. Ioan Călip surator și soția Ecaterina precum și părinții lor Nicolae și Elisabeta au donat a prea frumoasă candelă în valoare de Lei 1300 Lei.

3. Simion Băjan și soția Maria, Dumitru Gertai și soția Varvara precum și văd. Ava Suciu n. Bârsan au donat un prea frumos Ciboriu, aurit pentru păstrarea sf. Euharistii în preț de 4000 Lei.

4. Gheorghe Suciu și soția Ana, Ioan Suciu și soția Estinca și Dumitru Bârsan și soția Carolina au donat o cruce pentru masa altarului în preț de 1750 Lei.

5. Petru Gergely și soția Ana, Dumitru Gergely, văd. Maria Bârsan, Gavril Feshete și soția Zamfira și Ștefan Tanco și soția Maria au donat ambele Minec vol. I și II-III, în preț de 2050 Lei.

6. Ioan Vrâncian I. Dumitru și soția Ana, au donat un Orologion în preț de Lei 300.

7. Soția lui Gheorghe Suciu, Ana Sava, a donat două perinițe pentru masa altarului frumos lucrate.

8. Soția lui Dumitru Olah, Floarea Bârsan, a cumpărat matasea de lipșă pentru a se putea căptuși ch votul, în care s'a așezat anul Ciboriu, și a lucrat frumos matasea.

9. Tot aici mai amintesc că tâmplarul Ioan Olah, a lucrat pe seama bisericii un frumos dulap în mod gratuit, din materialul bisericii.

10. Tot Nicolae Bârsan a mai donat și o

frumoasă stelută în preț de 720 Lei, iar tot el, împreună cu Gheorghe Olah în 1929 au cumpărat un rând de ornate în preț de Lei 8000.

Toate acestea le-au făcut bunii credincioși la îndemnul Păr. Av. Costea chiar și aceea de a cere să li-se dea preot aparte și să fie parohie de sine stătătoare. Le-au donat bucuroși, și cu nădejdea ca I. P. S. S. Dr. Alexandru Nicolescu, care este originar tot din județul Ciuc, le va trimite un vrednic păstor.

Din nsuflețirea lor, azi, când în alte părți ale lumii se distrug altarele, se poate învâta foarte mult, iar toți cari ar vrea să facă o frumoasă danie bisericii să ia pildă dela acești ciobani din Carpații Ciucului, căci în adevăr numai din creșterea vitelor trăesc.

Correspondent

Ziua nașterii M. Sale Regelui s'a sărbătorit la Blaj cu mare însuflețire. Cursurile școlilor au fost suspendate, în fiecare școală s'a ținut câte o serbare școlară, la care a vorbit câte un profesor. Pe la orele 11 însuși I. P. S. Sa mitropolitul Alexandru a ținut să slujească pentru M. Sa Regele. La această serbare au luat parte toate autoritățile din Blaj.

Noul Nunțu Papal la București. Miercuri 14 Octomvrie a sosit la București noul nunțu papal, Excelența Sa Andrea Cassulo. Îl dorim din inimă să se simțească cât mai bine la noi în țară.

Moartea subsecretarului de stat Dr. Iuliu Valaori dela Ministerul Instrucției. Marți 13 Octomvrie a murit la București fostul subsecretar de stat Dr. Iuliu Valaori dela Ministerul Instrucțiilor. Înormântarea l-a făcut joi în 15 Octomvrie. A fost profesor universitar, om cinstit și foarte harnic.

Călătoria M. Sale la Praga. Nu peste mult M. Sa Regele va pleca la Praga, unde va vizita pe dl Beneș, președintele republicii cehoslovace. M. Sa va petrece în Cehoslovacia cu totul 5 zile.

Fântână adâncă de 2000 metri la Paris. Consiliul comunal din Paris a votat un credit de 5 milioane de franci, pentruca să se zidească o fântână mare cu o adâncime de 2000 metri. Aceasta a făcut-o, fiindcă mai aproape de suprafață nu se găsește apă.

M. Sa Regele nașul a trei gemeni în Ardeal. M. Sa Regele, dăruind sa-și arete dragostea față de toți locuitorii țării, ori de ce naționalitate ori credință ar fi, a primit să fie nașul a trei băieți gemeni ai locuitorului Francisc Szabó, ungar reformat din Seini, județul Sașu Mare.

Un ministru își păcălește rău funcționarul. Dl ministru Djavara dela justiție și a vizitat luni 12 Octomvrie Ministerul, fără de a spune culva, ce are de gând. A aflat o mulțime de funcționari plecați în oraș, iar o seamă de funcționare roșindu-și buzele și obrăjii. Un om de serviciu a spus după ieșirea ministrului din birouri: „Să vină, domnule, n'am ce zice. Dar să spună dinainte, nu așa!” Credem că a doua oră nu l-se va ma

intâmpla aceasta dlui ministru, căci toți funcționarii și funcționarele se vor niza să-și facă datoria, altfel ne având ce face alta decât să-și lea lumea în cap.

Jubileul de 400 de ani al cartofilor în Europa. În anul 1536 Spaniolii, cucerind Peru, un stat din America de Sud, au introdus în Europa mai întâi cartofii, cumpenele sau plicolicle. Europeanii însă nu le-au știut prețul, ci le-au ținut în ghivece sau oale, ca plante de decor, adecă flori. Abia lui Frederic II. Cel Mare, regele Prusiei (născut la 1712, mort la 1786), i-a succes să-l introducă și în bucătăria țărănilor printr'o tragere pe sfoară a locuitorilor țării. S'a apucat adecă și a dat poruncă aspră în toată țara că nimenea nu are voie să planteze cartofi, afară de regele, care va cultiva într'o grădină din Postdam cât îi trebuie pentru bucătăria regească. Numai decăt s'au apucat țărăni din jur să fure din cartofii regelui, cecece i-a cauzat o nespusă bucurie, iară când el însuși a început să-i mănânce atât fierți cât și fripți, lumea a luat pildă dela el, iar astăzi în Germania se mănâncă aproape numai cartofi în loc de pâine.

Convocare. Consiliul Sindicatului Presei Romane din Ardeal și Banat, în ședința sa din 15 Octomvrie 1936, a hotărât convocarea *adunării generale extraordinare a Sindicatului* pentru ziua de sâmbătă 31 Octomvrie ora 5 d. m. în localul Sindicatului din Cluj, la ordinea de zi fiind *chestiunea casei Sindicatului*. Cluj, 15 Octomvrie 1936. Președinte: Dr. S. Bornemisa. Secretar general: Teofil Bugnariu.

Mai multe femei decăt bărbați. După o proaspătă numărătoare făcută în Austria s'a constatat că numărul femeilor e mai mare decăt al bărbaților. Astfel la Viena se găesc 100 de bărbați la 122 femei. Tot astfel și în alte orașe mai mari, unde au plecat multe sâtențe ca servitoare sau lucrătoare în fabrici.

Moartea unui inginer ajuns misionar în Africa

La leproseria (casa pentru leproși) din Farafangana în Madagascar, a murit nu demult părintele Henriot, misionar lazarist, în vârstă de 70 ani.

El fusese inginer agronom în America de Sud, când deodată s'a simțit chemat spre viața misionară: în 1900 a mers la Madagascar și aici s'a făcut preot. El și-a închinat viața încreștinării vezoilor, un neam rătăcitor (cum ca țiganii noștri), cari cea mai mare parte a vieții lor o petrec umblând cu luntrele pe apă. Părintele acesta a umblat după ei, ani de-a rândul, când pe apă, în luntre, când pe uscat, într'un car tras de doi boi, pe cari el i-a deprins la jug.

Odată a căzut sub roțile carului, și-a frânt un braț, încăt a trebuit tăiat. A lucrat mai departe. Și-a zidit o biserică între mărăcini, lucrând și el cu ceilalți lucrători. Când a fost de 61 ani, s'a apucat de altă biserică; a căzut de pe scelă, încăt abia a scăpat cu viața. Atunci s'a retras de capelan la leproseria din Farafangana, unde a stat 9 ani între bieții oameni cuprinși de grozava boală a leproi. Că în ce măsură știa el să aducă pe oameni la credință, o arată faptul că în anul 1935 au fost 23 mii de cuminecări între bolnavii lui. A murit la postul de onoare și a fost așezat în cimitirul leprozeriei.

Părintelui Petru Suciu. Scrisoarea scrisă ungurește a credincioșilor din Mărtiniș n'am primit-o, cu toate că spuneți că o alăturăm. Se vede că V'a rămas de masă.

Nemeș Gavril, Gherța Mare. Păr. Iuliu îți mulțumește pentru frumoasele cuvinte de dragoste nefățărită pe cari i le-ai trimis. Îți mulțumește pentru icoana Maicii Domnului dela Bicsad și pentru fotografia D.-Tale. Se bucură din inimă că ești un cititor atât de regulat al gazetei și că, în loc să mergi la cărciumă ca alții, mai bucuos dai banii aceia pe gazetă și astfel te mângâi. Ești numai de 17 ani, dar dacă vei continua să citești regulat »Grăunțele Sufletești« din Unirea Poporului, vei întrece, în eele sufletești, pe mulți mai bătrâni decât D.-Ta. I-ai cerut păr. Iuliu și o fotografie, în care să fie îmbrăcat în odăjdii și cu crucea în mână. Îți va trimite una de care are, că în odăjdii nu s'a fotografat. Îți mulțumim pentru dragostea pe care ni-o porți. Ni ar plăcea să zici, din când în când, și câte o rugăciune pentru această gazetă, pe care o omoară cu zile cititorii răi platnici.

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 461—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publică, cumcă în baza decisului Nr. G. 2722—1935 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executoarei Banca Unită pentru Ind. și Hip. s. a. din Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu, pentru încasarea creanței de 18.290 Lei și accesorii, se fixează termen de licitație pe ziua de 30 Octomvrie 1936 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Mănărade la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: trei buți cu vin și o șură acoperită cu țigla în valoare de Lei 17.900.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 3 Octomvrie 1936.

(491) 1—1 Portărel: ss. ZAIȚA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 267—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publică că în baza decisului Nr. G. 2728—1935 a judecătoriei mixte Blaj, în favorul executoarei Banca Unită pentru Ind. și Hip. s. a. din Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu, pentru încasarea creanței de 845 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 30 Octomvrie 1936 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Cergăul Mare la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: o vacă galbenă și o vițea galbenă, în valoare de Lei 2500.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 5 Octomvrie 1936.

(490) 1—1 Portărel: ss. ZAIȚA

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foale!

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 454—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin această publică că în baza decisului Nr. G. 4814—1930 al judecătoriei mixte Blaj în favorul executoarei văd. Izsak Bernat n: Friedman repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 3383 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Octomvrie 1936 la orele 10 a. m. la fața locului în comuna Iclod, dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 2 cai în valoare de Lei 15.000.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.

(484) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

No. 418—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin această publică, că în baza decisului Nr. G. 1554—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Suc. firmei Krausz Lud. Szegő et Comp. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 331 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Octomvrie 1936 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Pânade la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 20 feldere porumb, 1 vacă în valoare de Lei 5800.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.

(489) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

No. 239—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin această publică, că în baza decisului Nr. G. 1723—1936 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executoarei văd. lui Pataki Marton repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 372 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Octomvrie 1936 la orele 3 p. m., la fața locului în comuna Sânmiclăuș la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 1 cal, 1 căruță în valoare de Lei 3000.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Oct. 1936.

(486) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 237—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin această publică, că în baza decisului Nr. G. 1725—1936 al judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Dr. Ludovic Enyedy avocat în Blaj pentru încasarea creanței de 2390 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Octomvrie 1936 la orele 4 p. m. la fața locului în comuna Sânmiclăuș, la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 1 vacă, 1 car, 1 coșer în valoare de Lei 4500.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.
(485) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 146—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin această publică, că în baza decisului Nr. G. 1223—1936 al judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Câmpian Nicolae repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy în Blaj, pentru încasarea creanței de 245 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Octomvrie 1936 la orele 12 la fața locului în comuna Bița la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 40 ferdele porumb, 30 ferdele grâu, 1 scroafă, 3 hambare în valoare de Lei 2850.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.

Șef Portărel: FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

No. 1737—936

Publicație de licitație

Subsemnatul delegat dela judecătorie rurală din Iernut publică că în baza deciziei No. 1629—1930 a judecătoriei rurale din Iernut în favorul reclamantului Fischer Solomon repr. prin Dr. Ioan Palasy pentru încasarea creanței de 20.234 Lei cap. și acces. să fixează termenul de licitație pe ziua de 23 luna Octomvrie 1936 orele 15 p. m. la fața locului în comuna Deag unde se vor vinde prin licitație publică: 2 cară, trăsură, ovăș și mobile de casă etc. în valoare de 18.800 Lei în lipsă de concurenți și în caz de nevoie și sub prețul de estimare. Iernut, la 3 Octomvrie 1936.

I. MOLDOVAN deleg. jud.

Corpul Portăreilor Trib. Tr. Mică — Dumbrăveni

Nr. 243—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef portărel prin această publică, că în baza decisului Nr. G. 2156—1936 al judecătoriei mixte Dumbrăveni în favorul reclamantei firma Orendi și Műhsam repr. prin avocatul Dr. Bela Birnbaum pentru încasarea creanței de 940 Lei și acces. se fixează termen de licitație pe ziua de 29 Octomvrie 1936 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Zagăr la nr. c. la 227 locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele și anume: 2 cai, 1 căruță, 2 perechi hamuri, 1 car și altele în valoare de 4200 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 2 Octomvrie 1936.

(493) Șef portărel: FLEFLEA

Știre medicală. Med. Univ. Dr. CAMILA GRÜN-TRENCINER medic în Blaj, Str. Timoteiu Cipariu No. 23 (în casa prăvăliei „Ajutorul”, O. Dragea) specialistă în stomatologie, s'a reintors din călătoria de studii din străinătate și a început din nou consultațiile, pentru boli interne, femei și copii, cât și pentru boli de dinți și de gură. (485) 2—4